

Sygn. akt III AUz 159/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dorota Goss-Kokot
Sędziowie:	SSA Katarzyna Wołoszczak SSA Wiesława Stachowiak (spr.)
Protokolant:	inspektor ds. biurowości Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia wnioskodawcy A. N.

na zarządzenie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 20 stycznia 2014 r. sygn. akt VII U 6248/13

postanawia:

zmienić zaskarżone zarządzenie w ten sposób, że je uchylić i sprawę przekazać Sądowi pierwszej instancji do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSA Wiesława Stachowiak (spr.)	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Katarzyna Wołoszczak
--------------------------------	-----------------------	--------------------------

UZASADNIENIE

Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Poznaniu zarządzeniem z 20 stycznia 2014 roku, w sprawie VII U. 6248/13 zwrócił odwołanie A. N. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., w przedmiocie dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że A. N. został wezwany do uzupełnienia braków formalnych odwołania, poprzez oznaczenie w szczególności decyzji ZUS, której odwołanie dotyczy, oraz sformułowania zarzutów i wniosków pod jej adresem.

Przewodniczący uznał, że odwołujący w piśmie nadesłanym w wykonaniu wezwania braków nie uzupełnił, natomiast ponownie opisał dolegliwości, na które cierpi.

W uzasadnieniu zarządzenia wskazano jego podstawę prawną oraz podkreślono, że obowiązujące przepisy do minimum sprowadzają warunki, jakim powinno odpowiadać pismo procesowe, inicjujące postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Nadto A. N. kwestionował już w przeszłości niekorzystną dla siebie decyzję organ rentowego i w postępowaniu w sprawie VIII U. 1036/12 zakończonym prawomocnie, w sposób prawidłowy wywiódł odwołanie. Przyjąć zatem można, iż odwołujący jest zaznajomiony z wymogami dotyczącymi pism procesowych.

A. N. złożył zażalenie na zarządzenie, wskazując decyzję, której dotyczyło jego odwołanie. Skarżący wskazał, że to stan zdrowia powoduje jego nieporadność.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. odwołanie powinno zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie i zwięzłe uzasadnienie zarzutów i wniosków oraz podpis ubezpieczonego albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika.

Odwołanie od decyzji organu rentowego jest szczególnym – kwalifikowanym, pismem procesowym, które wszczyna postępowanie sądowe i jednocześnie stanowi środek zaskarżenia. Odwołanie nie podlega rygorom przewidzianym w art. 187 k.p.c., ma natomiast w odniesieniu do niego zastosowanie art. 126 k.p.c. dotyczący wymogów formalnych pisma procesowego.

W niniejszej sprawie odwołujący już na wstępie wskazał, że domaga się przyznania prawa do renty. W dalszej kolejności podał, że odwoływał się już od decyzji organu rentowego, wydanej na podstawie orzeczenia komisji ZUS z grudnia 2012 roku. A. N. wskazał, że złożył ponowny wniosek do organu rentowego.

Z pisma procesowego złożonego w wykonaniu wezwania do uzupełnienia braków formalnych odwołania, wynika, iż odwołujący uskarża się na liczne dolegliwości, w tym w szczególności zaburzenia pamięci i kłopoty z koncentracją.

Istotnym jest, że organ rentowy, przekazując odwołanie do właściwego Sądu, do czego zobowiązuje art. 477 (9) § 2 k.p.c., uznał że dotyczy ono decyzji z 21 października 2013 roku i przygotował odpowiedź na odwołanie dotyczące tej właśnie decyzji.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, zarządzenie o wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych, powinno uwzględniać powyższe okoliczności. W szczególności, przewodniczący powinien wezwać odwołującego do wskazania, czy zaskarża decyzję ZUS z 21 października 2013 roku.

Zaskarżone zarządzenie jest wyrazem nadmiernego formalizmu i choć przewodniczący słusznie zauważył, że obowiązujące przepisy do minimum sprowadzają warunki, jakim powinno odpowiadać pismo procesowe inicjujące postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, to nie uwzględnił okoliczności, które skłoniły ustawodawcę do wprowadzenia takiego rozwiązania. Jedną z nich jest nieporadność i ogólnie rzecz ujmując, ograniczenia zdrowotne, osób wszczynających procesy przeciwko organom rentowym.

Mając na uwadze powyższe, Sąd II instancji na podstawie art. na podstawie art. 398 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 386 § 1 k.p.c. oraz w zw. z art. 108 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone zarządzenie, uchylając je i przekazując sprawę Sądowi I instancji do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSA Wiesława Stachowiak (spr.)	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Katarzyna Wołoszczak
--------------------------------	-----------------------	--------------------------